

ABSTRAKT

Autorka se v diplomové práci zabývá problematikou poválečného vývoje Lidic od roku 1945 do roku 1989. Diplomantka se zamýšlí nad otázkou paměti na Lidice, lidickou pamětí a Lidicemi jakožto místem paměti. V úvodu své práce se pokouší z rozhovorů s pamětníky zjistit, pro koho a jakým místem paměti Lidice jsou. V dalších kapitolách se věnuje ohlasu lidické tragédie ve světě, který doplňuje rozhovory se ženami pojmenovanými po Lidicích. Další tematický blok je pak věnován výstavbě obce a dvěma organizacím, které stavbu obce měly na starost. Na jedné straně je to Společnost pro obnovu Lidic, na straně druhé pak britské hnutí „Lidice Shall Live“. Autorka rovněž představuje zakladatele hnutí Barnetta Strosse a postihuje důvody, které ho mohly vést k založení hnutí. V dalších kapitolách pomocí článků z Rudého práva postihuje průběh pietních vzpomínek v Lidicích a ukazuje, jakým způsobem Lidice byly využívány komunistickým režimem k propagandě socialismu. Získané poznatky konfrontuje se vzpomínkami narátorů. Pramennou základnou se pro ni staly vzpomínky pamětníků, které získala a zpracovala dle metody orální historie, články z Rudého práva, archivní prameny zejména ze Státního okresního archívu v Kladně a Národního archívu v Londýně.

Klíčová slova: Lidice, komunistická propaganda, paměť, místa paměti, trauma, oběť